

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Eva Flyvholm
Eva.Flyvholm@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

17. oktober 2016

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 21. september 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 614 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eva Flyvholm (EL).

J.nr. 16/14536

Spørgsmål nr. 614:

”Idet henvises til artikel på sn.dk den 19. september 2016: ”Kvinde blev sendt i jobpraktik fem minutter om ugen i ti uger”, jf.

<http://sn.dk/Naestved/Kvinde-blev-sendt-i-jobpraktik-fem-minutter-om-ugen-iti-uger/artikel/601569>, bedes ministeren redegøre for følgende:

- Mener ministeren, at det er rimeligt, at en syg kvinde bliver sendt i jobpraktik, selv om hun kun kan klare 5 minutters arbejde om ugen?
- Mener ministeren det er i overensstemmelse med hensigten i loven, og er det overhovedet lovligt, at Næstved Kommune har sendt en syg kvinde i jobpraktik selv om hun kun kunne klare 5 minutters arbejde om ugen?
- Tror ministeren, at folk bliver mere eller mindre syge af at skulle gennem en lang arbejdsprøvning, hvor de trods sygdom må bruge kræfter på at blive transporteret til og fra arbejdspladsen for så kun at kunne arbejde 5 minutter ugentligt?”

Svar:

Jeg vil ikke gå ind i den konkrete sag, men som jeg tidligere har udtalt på baggrund af gengivelsen i pressen, forekommer sagen umiddelbart mærkelig.

Med reformen af førtidspension og fleksjob blev der indført ressourceforløb, som skal hjælpe borgere med komplekse problemer tættere på arbejdsmarkedet og sikre, at der i den forbindelse bliver taget de nødvendige skånehensyn. Ressourceforløbene er rettet mod borgere, hvor der er et potentiale for at udvikle arbejdsevnen og derigennem komme tættere på job eller uddannelse. Den konkrete indsats og varigheden heraf beror på en konkret vurdering af borgerens kapacitet og skånebehov. Det er vigtigt, at borgeren bliver inddraget i den indsats, der tilbydes, og at den giver mening i forhold til på sigt at få borgeren i gang med et arbejde eller en uddannelse.

Efter reformen skal man som udgangspunkt deltage i mindst ét ressourceforløb, inden der kan tilkendes førtidspension.

For at en kommune kan tilkende førtidspension, skal der foreligge dokumentation for, at alle relevante muligheder for at udvikle arbejdsevnen har været afprøvet, og for at borgeren ikke vil være i stand til at blive selvforsørgende heller ikke ved arbejde i et fleksjob.

Hvis det er åbenlyst formålsløst at forsøge at udvikle borgerens arbejdsevne, kan kommunerne dog fortsat tilkende førtidspension uden, at mulighederne for at udvikle arbejdsevnen har været afprøvet i praksis. Det er ikke, og har aldrig været, hensigten, at borgere skal i ressourceforløb, hvis der ikke er mulighed for at udvikle arbejdsevnen.

Det har været fremhævet flere gange bl.a. i en vejledning fra september 2014 ”Vejledning om dokumentationskravet ved behandling af sager, hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen”.

Jeg mener, at man som kommune må stille sig det spørgsmål om en jobrettet indsats på fem minutter om ugen er meningsfuld i forhold til borgerens udviklingsperspektiv og muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet. Men jeg er samtidig af den opfattelse at en praktik, som starter på et meget lavt timetal, men hvor borgeren langsomt får plads til at udvikle sig i praktikken, i nogle situationer netop kan være en skånsom måde at udvikle og etablere en kontakt til arbejdsmarkedet for meget udsatte borgere, samtidig med, at der tages hensyn til borgerens helbred.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen